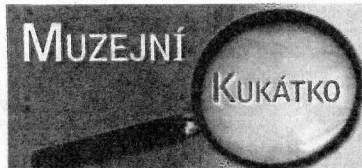

Křížová cesta malíře Václava Popelky

roční den Ježíšovy smrti.

Na probíhající výstavě malíře – samouka Václava Popelky z Valašské Polanky ve vsetínském zámku (do 28.4.) se k velikonočním křesťanským tématům váže hned několik obrazů. Malířovo pojetí Křížové cesty vychází z

tradičních 14 zastavení, které uspořádal pásově do kruhu – symbolu stále se opakujícího děje (věčného příběhu). Námětově tuto malbu doplňuje expresivní obraz Ber každodenně (Ukřížování), u nějž se inspiroval i korespondencí mezi svým otcem (bý-

valým kostelníkem ve vsetínském katolickém kostele) a knězem Františkem Tomáškem (později kardinálem), který mu v dopisech v duchu evangelia často zdůrazňoval, aby bral na sebe svůj kříž každý den... Protějškem Ukřížování je olejomalba Vítěz (Vzkříšení), která ztvárňuje zrození světla, naděje i radost křesťanských Velikonoc.

Václav Popelka, bývalý lesník s poetickou duší, maluje už 13 let a tvorba se mu stala nejen příhodnou arteterapií v době, kdy do jeho života neblaze zasáhlo několik negativních událostí, ale i cestou rozjímání. Jak se sám v jedné z básní vyznává: Modlí se obrazy, / Inovým plátnem tkaným, / paletou, štětcí, barvami, / olejem nežehnaným. / Modlí se veršemi, / v samotě přidělené, / všeliké zvuky okolí, / v tón mění sloky vytvořené... A když zapochybuje o svém díle, talentu i smyslu tvoření, připomíná si slova svého přítele, katolického faráře Františka Dobeše, který mu řekl: „Pomysli jen, že se před Tvým obrazem někdo pomodlí...“

Mgr. Olga Mehešová, historik umění MRV, Vsetín

Václav Popelka: Křížová cesta

Křížová cesta, latinsky via crucis nebo také via dolorosa („bolestná cesta“), patří k ikonograficky významným náboženským námětům v dějinách výtvarného umění od středověku až po současnost. Jedná se o vyobrazení jednotlivých zastavení křížové cesty a počet výjevů se od 17. století ustálil na čtrnácti. Cesta utrpení Ježíše Krista zahrnuje postupné putování Božího Syna neoucího kříž Jeruzalémem, od sídla Pontského Piláta, římského prokurátora v Judeji, až na místo poprav, na horu Golgotu. Součástí křížové cesty je i zobrazení samotného rozsudku, ukřížování a ukládání do hrobu. (Trest ukřížování byl ve starém Římě určen společenské spodině – otrokům a vzbouřencům a kříž byl šibenicí, na níž umíral odsouzený na udušení.)

Pobožnost křížové cesty se v katolických kostelech či na jiných místech jejího osazení (ve volné krajině, v poutních areálech aj.) odehrává nejčastěji v postní době a na Velký pátek, vý-

